

екологічного ризику, врешті-решт проблеми гарантування екологічної безпеки конверсії – усе, що може стати причиною соціального та політичного напруження.

Вирішення проблем сприятиме прогнозованому зростанню і підвищенню попиту на транспортні послуги, поліпшуючи економічний розвиток, покращуючи якість життя населення та ефективного використання ресурсів.

УДК 629.73(477) «712»(043.2)

Бардачевська Н.М., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Козирева В.П., к.ю.н., доцент

СТАТУС ДЕРЖАВНОЇ АВІАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Державна авіаційна служба України є центральним органом виконавчої влади та відповідно до Положення про Державну авіаційну службу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08.10.2014 № 520, є органом технічного регулювання. Цей орган утворений 9 грудня 2010 року шляхом реорганізації Міністерства транспорту та зв'язку України.

Державна авіаційна служба України як уповноважений орган з питань цивільної авіації реалізує державну політику і стратегію розвитку авіації України, здійснює державне регулювання діяльності в галузі цивільної авіації, основними завданнями якої відповідно до Положення є:

- 1) реалізація державної політики у сфері цивільної авіації та використання повітряного простору України;
- 2) внесення пропозицій Міністрові інфраструктури щодо забезпечення формування державної політики у сфері цивільної авіації та використання повітряного простору України;
- 3) організація використання повітряного простору України;
- 4) здійснення державного контролю та нагляду за безпекою цивільної авіації, нагляду за забезпеченням аеронавігаційного обслуговування.

Законодавча та інша нормативно-правова база, яка використовується сьогодні для регулювання суспільних відносин у галузі вітчизняного повітряного транспорту, і є основою державного регулювання діяльності цивільної авіації України, включає в себе велику кількість нормативно-правових актів – від Конституції України до відомчих інструкцій і міжнародно-правових нормативів.

Головними з яких є: Повітряний кодекс України від 19.05.2011 р.; Закон України «Про транспорт» від 10.11.1994 р.; Закон України «Про державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації» від 20.02.2003 р.; Указ Президента України від 06.04.2011 р «Про затвердження Положення про Державну авіаційну службу». Знання багатьох із вищевказаних нормативно-правових актів є необхідним у зв'язку з тим, що диспозиції окремих статей Особливої частини КУпАП, які передбачають адміністративну відповідальність за окремі правопорушення в галузі повітряного транспорту, є бланкетними і мають відсилочний характер.

Голова Державіаслужби – Більчук Олександр Васильович, який був обраний розпорядженням Кабміну від 23 березня 2016 року. Голова має двох заступників, у тому числі одного першого, які призначаються на посаду та звільняються з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України, внесеним на підставі пропозицій Міністра інфраструктури. Для узгодженого вирішення питань, що належать до компетенції Державіаслужби, обговорення найважливіших напрямів її діяльності у Державіаслужбі може утворюватися колегія. Рішення колегії Державіаслужби можуть бути реалізовані шляхом видання відповідного наказу Державіаслужби. Для розгляду наукових рекомендацій та проведення фахових консультацій із основних питань діяльності у Державіаслужбі можуть утворюватись інші постійні або тимчасові консультативні, дорадчі органи. Рішення про утворення чи ліквідацію колегії, інших постійних або тимчасових консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів, їх кількісний та персональний склад, положення про них затверджує Голова Державіаслужби [1].

Державіаслужба є юридичною особою публічного права, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, власні бланки, рахунки в органах Казначейства.

Відповідно до статті 32 Закону України «Про транспорт», до складу авіаційного транспорту входять підприємства повітряного транспорту, що здійснюють перевезення пасажирів і вантажів, аерофотозйомки, сільськогосподарські роботи, а також аеропорти, аеродроми, аероклуби, транспортні засоби, системи управління повітряним рухом, навчальні заклади, ремонтні заводи цивільної авіації та інші підприємства, установи та організації незалежно від форм власності, що забезпечують роботу авіаційного транспорту. Крім того, вказується, що авіація – це галузь, яка є складовою частиною транспортної системи країни, підприємства, установи та організації якої незалежно від форми власності та підпорядкування

володіють повітряними суднами та провадять діяльність, пов'язану з використанням повітряного простору [2].

Отже, на даний момент, основну роль у безпосередньому здійсненні державного управління в галузі цивільної авіації відіграє Державна авіаційна служба України (Державіаслужба) як центральний орган виконавчої влади, який функціонує під керівництвом Міністерства інфраструктури України. Оскільки, за роки незалежності України правовий статус різних державних органів, що регулювали діяльність цивільної авіації неодноразово змінювався.

Література

1. Про затвердження Положення про Державну авіаційну службу України: Постанова Кабінету Міністрів України від 08 жовт. 2014 р. № 520. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/520-2014-BF> (дата звернення: 05.10.2020).

2. Про транспорт: Закон України від 10 лист. 1994 р. № 232/94-ВР. URL: https://zakon.rada.gov.ua/go/232/94_80 (дата звернення: 05.10.2020).

УДК 349.41 (043.2)

Булих В.О., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Жмур Н.В., к.ю.н.

РЕЄСТРАЦІЯ ПРАВА НА ЗЕМЕЛЬНУ ДІЛЯНКУ

Щоб розібратися у нових правилах реєстрації права власності на земельні ділянки, необхідно зрозуміти, як пов'язані між собою Земельний кодекс України, Закон України «Про державний земельний кадастр» та Закон України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень».

Завдяки вищезгаданим актам законодавства ми отримали замість єдиної системи обліку та реєстрації об'єктів нерухомості дві: Державний реєстр речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень і Державний земельний кадастр. У зв'язку з цим у процедуру реєстрації права власності на земельну ділянку додана додаткова інстанція – Державний кадастровий реєстратор.

Сенс введення Державного земельного кадастру в розмежуванні технічної і юридичної інформації про земельні ділянки. Виходить, що реєстрація земельної ділянки в Державному земельному кадастрі не несе юридичних наслідків у вигляді виникнення права власності у заявника на таку земельну ділянку,